

Anvendelsen af denne Foranstaltning (§ 71, jfr. U. § 68) og med Hensyn til dens Varighed (§ 72, jfr. U. § 69).

Ved Fastsættelsen af *Betingelserne* for Anvendelse af et saa vidtgaaende Repressionsmiddel som Sikkerhedsforvaring maa der paa den ene Side udvises en betydelig Forsigtighed og derfor opstilles visse Garantier, særlig hentede fra Forbryderens kriminelle Fortid, uden hvilke Midlet ikke kan anvendes. Men paa den anden Side bør disse Garantier dog ikke gøres saa tyngende, at Bestemmelsen bliver værdiløs i Samfundets Kamp mod dets allerfarligste Forbryderelementer eller i hvert Fald først lader sig bringe til Anvendelse paa et saa sent Tidspunkt i Forbryderens Liv, at han alt har naaet at tilføje Samfundet de største Skader. Dette sidste gælder i særlig Grad de farlige Sædelighedsforbrydere.

Som Betingelser, der, omend vilkaarlige, dog i Almindelighed maatte antages at ramme det rette, foreslaar Kommissionen at kræve 2 tidligere Domme for Forbrydelser begaaede efter Forbryderens fyldte 18. Aar og 2 Aars tidligere udstaaet Fængselsstraf (Arbejdshus) i Henhold til disse Domme (U. § 68, jfr. Mot. Sp. 158—60).

I Lovforslaget (§ 71) har man for det første undladt at betinge, at de paagældende Forbrydelser skal være begaaede efter det fyldte 18. Aar, idet Forbrydelser begaaede før 18 Aars Alderen, uaet de maaske straffes mildere og ogsaa i andre Henseender ikke har de samme Retsvirkninger som Forbrydelser begaaede i en senere Alder, dog i lige saa høj Grad som disse kan være Bevis for Forbryderens Samfundsfarlighed, og derfor ogsaa bør kunne komme i Betragtning, naar Talen er om, hvorvidt den paagældende skal dømmes til at tages i Forvaring. Endvidere maa man formene, at Kravet om 2 forudgaaende Domme — saaledes som Kommissionen ogsaa selv er inde paa — bevirker, at Bestemmelsen for sent kan bringes til Anvendelse overfor Sædelighedsforbrydere, for hvis Vedkommende Farligheden ofte vil kunne manifestere sig tilstrækkelig tydeligt paa et tidligere Tidspunkt. Det foreslaas derfor, at ogsaa Udstaaelsen af Tugthus, Fængsel eller Arbejdshus i 2 Aar i Følge en enkelt Dom for Sædelighedsforbrydelse er tilstrækkeligt til, at vedkommende, naar han paany gør sig skyldig til Straf af Tugthus eller Fængsel, og Betingelserne for Anvendelse af Sikkerhedsforvaring iøvrigt er til Stede, kan dømmes til at tages i saadan Forvaring. Endelig er der i § 71, Stk. 2

foretaget en Tilføjelse gaaende ud paa, at udenlandske Frihedsstraffe ikke ubetinget, men kun efter Omstændighederne lige-stilles med de heri Landet udstaaede.

Med Hensyn til *Varigheden* af Sikkerhedsforvaring har man i § 72 nedsat Kommissionsudkastets Minima 5 i Gentagelsestilfælde 10 Aar til henholdsvis 4 og 8 Aar og dets Maksimum 20 Aar til 16 Aar, idet man maa anse Udkastets Satser for at være for høje.

Man har i § 72 udeladt Udkastets § 69, Stk. 2 om Løsladelse ved kgl. Resolution som overflødigt, idet man, selv om Sikkerhedsforvaring ikke er nogen egentlig Straf, dog maa formene, at saadan Løsladelse maa kunne ske i Medfør af Bestemmelsen i Grundlovens § 26 om, at Kongen kan benaade for idømt Straf.

§ 72, Stk. 2, der ikke findes i Udkastet, svarer ganske til Bestemmelsen i § 69, Stk. 3 (jfr. U. § 66, Stk. 3).

Angaaende *Behandlingen* af de til Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring dømte Personer haves Reglerne i Lovforslagets §§ 70, 73 og 74, af hvilke man særlig skal fremhæve Bestemmelserne om, at Friluftsarbejde skal anvendes i størst muligt Omfang, og at Behandlingen ikke bør være haardere end Hensynet til Disciplinen og Arbejdspligtens Opfyldelse samt — for Forvaringsfangernes Vedkommende — Fangernes Farlighed kræver. Disse Bestemmelser om Behandlingen staar i Forbindelse med Sikringsmidlernes Formaal (Internering) og ubestemte Varighed.

Om de til Udstaaelsen fornødne *Anstalter* hedder det i § 70 (U. § 67), at Arbejdshusene staar under Statens Styre, og i § 73 (U. § 70), at Sikkerhedsforvaring af Mænd udstaaes i en dertil indrettet Statsanstalt og af Kvinder i Arbejdshus. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilvejebringelsen af de fornødne *Arbejdshuse* kan henvises til det allerede tidligere gentagne Gange omtalte Forslag til Lov om Arresthuse og Arbejdshuse. Til Udstaaelse af *Sikkerhedsforvaring* agtes foreløbig anvendt en Afdeling af Horsens Straffeanstalt i Forbindelse med Fangekolonien i Kølsen, indtil man vil kunne faa tilvejebragt den af Direktøren for Fængselsvæsenet (jfr. hans i Kommissionsbetænkningen som Bilag 1 optagne Betænkning Side 30—32) foreslaaede Fællesanstalt for strafmodtagelige Psykopather (§ 18, Stk. 2), Personer, der er dømt til eller skal overføres til Sikkerhedsforvaring (§ 71 og § 43, Stk. 2) samt Personer, der er dømt til eller skal overføres til Arbejdshus (§ 68 og § 43, Stk. 1).